

POPA TANDA

De Ioan Slavici

REZUMATUL NUVELEI

Marele clasic, Ioan Slavici, este scriitorul ce prezintă cu foarte mare finețe viața oamenilor din satele transilvanene. De aceea și în nuvela *Popa Tanda* autorul se oprește asupra vieții preotului Trandafir, din satul Butucani. Slavici se referă în mod special la trăsăturile de caracter al personajului, în jurul cărora să infiripă întreaga acțiune.

Pentru început preotul Trandafir se află în satul său natal unde slujește cu mare credință pentru enoriașii săi, însă ce păcat că acesta este un om prea direct, lucru care îi supără pe consăteni, determinându-i să-l reclame la protopop. Reclamația este luată în considerare, așa încât preotul Trandafir se vede obligat să părăsească satul natal și să se mute în satul Saraceni, al cărui nume reprezintă starea de fapt a oamenilor de acolo. Preotul în această situație se vede obligat încă de la început să ia atitudine față de indolența noilor consăteni. Această conjunctură îl obligă ca în prima duminică să ia o slujbă în care să prezinte pilda „Fiului risipitor”, crezând că prin aceasta va reuși să schimbe ceva în atitudinea satenilor. Nădejdea îi este spulberată pentru că pe măsura ce trece timpul, oamenii din sat nici măcar nu se mai oboseau să meargă la biserică, așa că de multe ori, preotul s-a văzut nevoit să slujească numai pentru clopotarul Cozonac. Văzând că lucrurile se agravează, preotul hotărăște să umble el prin sat cu sfatul și cu vorba bună, dărnici așa nu reușește să facă nimic. Dacă vorba bună și sfatul nu au dat roade, parintele a mai găsit o alternativă, aceea de a-l batjocori pe sateni, însă vorbele s-au întors împotriva-i. Cele două modalități au fost un eșec total, i-a mai rămas în final o variantă, aceea de a ocară pe oricine-i iese în cale. Ocară însă i se întoarce împotriva, dar pe lângă ea preotul se pomeneste din nou cu o reclamație, însă de data aceasta episcopul nu-i mai dă curs, așa încât preotul rămâne în satul Saraceni, la fel de sarac precum consătenii săi.

Situația disperată îl determină pe preot să ceară ajutor lui Dumnezeu pentru a rezolva într-un fel problemele grave ale familiei sale. Miracol sau nu, situația preotului se schimbă în bine, el reușește ca din puținul zestrei soției să înceapă a-și rezolva problemele, așa încât încet încet transformările sunt vădite. Această conjunctură atrage după sine invidia consătenilor, care

fara discernamant il numesc la inceput “omul dracului”,dar in timp prin a-i urma exemplul saraceniei ajung la fel la randul lor oameni gospodari,ce reusesc sa-si schimbe radical viata. Autorul nu se opreste cu prezentarea aici,ci merge mai departe,astfel incat actiunea este plasata dupa zece ani,cand preotul Trandafir este imbatranit,dar considerat de consatani “omul lui Dumnezeu”.